

SÈRIE 1

Exercici 1

1b – 2d – 3a – 4b – 5b – 6a – 7c – 8b – 9a – 10d

A/ Anàlisi formal-estructural

1C - 2A - 3C - 4C - 5B

B/ Anàlisi estilística i de context

En aquest apartat, és imprescindible per obtenir l'aprovat que l'estudiant identifiqui la peça com a **obra per a piano sol** i que li adjudiqui un estil i una època **posteriors al romanticisme**, a causa de la concisió del seu discurs i de la seva nuesa expressiva, estranys per complet a la projecció sentimental d'aquell estil característic de la música de bona part del segle XIX. A partir d'aquestes condicions mínimes per a un aprovat, millor nota per als estudiants que han estat capaços d'adscriure aquesta música íntima però, a la vegada, objectiva i distant, en l'àrea **d'una cultura musical francesa** ben delimitada en relació amb el postromanticisme germànic coetani. Millor qualificació encara per als que hagin observat el **ritme tranquil de dansa ternària o de vals lent** que posseeix la peça així com de la **indecisió de les harmonies modals** que conté, argument que hauria d'induir l'estudiant a ubicar aquesta obra dins el moviment de renovació del llenguatge musical **característic de finals del segle XIX i de començaments del XX**.

Exercici 3

1/ Segons l'autora d'aquest article, ¿hauríem de suprimir en l'educació musical infantil i juvenil l'ensenyament d'aquelles cançons les lletres de les quals fossin portadores de valors inequívocament sexistes?

L'autora d'aquest article manté una actitud prudent en relació amb un tema tant controvertit com és aquest en el panorama actual de la pedagogia. És prou evident que les lletres de gran nombre de cançons tradicionals –a banda de moltes de les cançons de grups moderns que canten en estils com el rap, el trap i el reggaeton– **mostren exemples de predomini sexista de l'home envers la dona, però aquest fet no implica que com a pedagogs –sobretot en el cas de les cançons tradicionals– puguem determinar de forma autoritària la seva exclusió en l'ensenyament musical a les aules, perquè aquelles cançons formen part del patrimoni cultural d'un país que, com a tal, ha de ser preservat**. És imprescindible que l'estudiant hagi observat aquest argument fonamental que es defensa en el text. Per millorar nota, subratllar la reflexió d'aquells estudiants que **hagin detectat l'opinió menys explícita de l'autora en defensa de moltes cançons de reggaeton**; o que, posats a triar, **sempre és més important el simple fet de fer cantar una criatura que no pas la preocupació de l'adult per censurar els possibles missatges sexistes de les cançons que ensenya**.

2/ ¿Per què, segons l'autora, el ball i la dansa poden ser un bon element de coeducació a l'aula?

El ball pot ser un bon element de coeducació perquè, en **poder intercanviar els rols de nens i de nenes en les danses, ens permet anar erosionant fins a esborrar en ells i elles molts del prejudicis sexistes que dominen les seves relacions interpersonals.**

En la resposta d'aquesta segona pregunta referent al ball, l'estudiant hauria de poder complementar la tesi fonamental (màxima qualificació) que sustenta l'autora en aquest article: **ensenyar cançons i balls tradicionals i populars a l'aula no només és una manera de conservar el patrimoni musical d'un país sinó també una forma d'incentivar en el seu alumnat infantil i adolescent la reflexió i l'actitud crítica envers aquelles manifestacions culturals. L'autora ens fa adonar que és precisament analitzant i "jugant" amb les situacions de desigualtat de gènere que es mostren en cançons i balls apresos a l'aula que el professorat d'educació musical pot contribuir a que cada noia o noi aprengui a construir des de si mateix la seva pròpia identitat sexual.**

SÈRIE 3

Exercici 1

1c – 2b – 3d – 4c – 5b – 6b – 7c – 8b – 9a – 10c

Exercici 2

A/ Anàlisi formal-estructural

1B-2B-3D-4B-5D

B/ Anàlisi estilística i de context

Els estudiants han de poder saber adscriure sense dificultat la peça escoltada al **gènere simfònic o per a gran orquestra** si bé tot precisant que no es tracta d'un moviment que formi part d'una simfonia sinó més aviat d'una peça breu, exempta, que malgrat no formar part d'un tot unitari sap disposar, no obstant de l'ampli material tímbric proporcionat per una orquestra moderna. Aquesta mateixa modernitat del contingent sonor hauria de fer reflexionar l'estudiant i fer-lo induir que es tracta d'un **estil musical propi del segle XIX, en termes generals romàntic** i més concretament, pertanyent al vessant de **música nacionalista** si es té en compte l'aire de **dansa** que posseeixen les melodies regulars i repetides amb què es troba confegida l'obra, així com les acceleracions i les retencions del tempo que caracteritzen la part central de la peça. Aquesta nova observació hauria de facilitar la delimitació d'una aproximació cronològica: **música pertanyent a la segona meitat del segle XIX** i una delimitació espacial: **es tracta de música centreeuropea basada en melodies populars d'alguna d'aquelles regions.**

Així penso que la puntuació hauria d'anar augmentant en funció de la capacitat de concreció inductiva de l'estudiant des del més genèric i abstracte: **gènere orquestral o simfònic, nacionalisme**, al més particular i concret: **dansa, Centre-Europa, música popular zíngara o hongaresa.**

Exercici 3

1/ ¿En quin sentit el binarisme de gènere ha pogut influir en els continguts de les lletres de les cançons de tema amorós?

Aquesta pregunta té una resposta molt determinada que la primera interlocutora deixa establerta en el primer paràgraf: moltes de les cançons amb tema amorós – especialment en el terreny de la música més comercial- perpetuen clixés d'un tipus d'“amor romàntic” definit des de les estructures de poder heterosexuales i patriarcals. S'hauria de valorar especialment aquells estudiants amb capacitat de matisació: **no totes les cançons amoroses responen a aquesta ideologia** i també aquells estudiants que saben definir el concepte de **binarisme de gènere**.

2/ ¿Quines funcions s'atribueixen principalment als homes dins la indústria musical?

Aquesta també és una pregunta amb resposta ben determinada en el que diu una altra de les interlocutores: **els homes són preferentment presents en els càrrecs directius de les grans discogràfiques, com a responsables organitzatius de ruta en les gires de concert (road managers), en els mitjans de comunicació com a periodistes musicals en les publicacions impreses o com a comentaristes musicals en les emissores de ràdio; també són més nombrosos en el terreny interpretatiu i molt més en el de la creació.**

3/ La imatge hipersexualitzada d'algunes intèrprets femenines, ¿afavoreixen la causa d'ela igualtat de gènere en el terreny de la música?

A aquesta pregunta li adjudiquem una puntuació més elevada perquè és la que conté **més possibilitat de reflexió personal de l'estudiant**. L'exageració de trets sexuals en el vestir, en la gestualitat, en les coreografies o en els mateixos continguts de les cançons a càrrec de moltes *pop stars* **pot contribuir a fixar estereotips masculistes i sobretot pot tenir greus conseqüències en la salut física i mental de molts fans adolescents que voler imitar obsessivament la imatge corporal dels seus ídols**. Aquí hauríem de valorar la perspectiva crítica en què és capaç de situar-se l'estudiant a l'hora de respondre aquesta pregunta.